

ΕΤΟΣ 74ον

16 Αύγούστου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3820)

ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ ΠΕΛΑΓΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μόλις χθές έορτάσαμε την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου, έορτή την όποία οί πιστοί τιμούμε ως την μετάβαση της Παναγίας στην όντως Ζωή, καί όμολογήσαμε ότι μέ τίς πρεσβεΐες Της λυτρούμεθα «έκ θανάτου» από τόν θάνατο της άμαρτίας, της άγνοιας καί λήθης του Θεού, του έγωισμού καί της έλλείψεως άληθινής αγάπης. Στην κορυφαία εύαγγελική άρετή της αγάπης, από την όποία ως ρίζα έκφύονται όλα τά χαρίσματα καί κάθε άρετή, αναφέρεται ή εύαγγελική περικοπή πού αναγινώσκεται σήμερα στην θεία Λειτουργία. Πρόκειται περί της παραβολής των μυρίων ταλάντων, ή όποία προβάλλει κατά τόν πλέον έντυπωσιακό τρόπο άφενός την αγάπη του Θεού, πού δέν παύει νά συγχωρεΐ τούς πάντες, καί άφετέρου την δίκαιη όργή Του, μέ την όποία παιδαγωγεί τόν άνθρωπο, γιά νά προσπαθήσει, μέ την χάρι του Χριστού, νά συμμορφώσει την ζωή, τό ήθος καί τίς πράξεις του προς τίς άγιες εύαγγελικές έντολές, πού, έν τέλει, μäs αποκαλύπτουν τόν ίδιο τόν Κύριο της Δόξης.

Ήφειλέτες ένώπιον του Θεού

«Κύριε, πόσες φορές νά συγχωρήσω τόν άδελφό μου, εάν έξακολουθει νά μου κάνει κακό; Μέχρι έπτά φορές;». Αυτό τό έρώτημα του άποστόλου Πέτρου έδωσε την άφορμή στον Χριστό νά διηγηθει την σημερινή παραβολή. Τό συνηθισμένο όριο γιά τούς Ίουδαΐους ήταν νά συγχωρούν έως τρεις φορές. Ό Πέτρος μέ τό «μέχρι έπτά φορές», έκπροσωπεΐ ίσως, μιά περισσότερο έπιεική άποψη. Άλλά ή άπάντηση του Χριστού άνατρέπει τά έως τότε θρησκευτικά καί κοινωνικά δεδομένα: «ού λέγω σοι έως επτάκις, άλλ' έως έβδομηκοντάκις επτά» – "Όχι μόνον επτά φορές, αλλά έβδομήντα φορές τό επτά, δηλαδή άπερίοριστα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιη' 23-35)

Μακροθυμία καί σκληρότητα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Απόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν, λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα· Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος, αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Στὴν περικοπὴ μας παρατηροῦμε δύο ἔντονες ἀντιθέσεις, γιὰ τίς ὁποῖες θὰ κάνουμε λόγο, ὥστε νὰ κατανοήσουμε βαθύτερα τὰ πνευματικά της νοήματα. Ἡ πρώτη ἀντίθεση ἐπισημαίνεται στὴν διαφορὰ τοῦ χρέους. Ὁ πρῶτος δοῦλος τῆς διηγήσεως ὀφείλε στὸν κύριό του ἓνα τεράστιο χρηματικό ποσό, τό ὁποῖο ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐπιστρέψει. Τοῦ ζήτησε τότε, μέ συντριβή, νὰ φανεῖ μακρόθυμος, μεγάλου ψυχος ἀπέναντί του. Ὁ κύριος τὸν λυπήθηκε καὶ ὄχι μόνο δέν τὸν φυλάκισε, ἀλλὰ τὸν ἄφησε ἐλεύθερο καὶ τοῦ χάρισε τό χρέος. Ἡ δευτέρη ἀντίθεση βρίσκεται στὴν ἀφροσύνη τοῦ ὡς ἄνω δούλου, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ διδαχθεῖ, νὰ συνεισθεῖ ἀπὸ τὴν φιλανθρωπία τοῦ κυρίου του, ὅταν συναντήθηκε μέ ἓνα σύνδουλό του πού τοῦ ὀφείλε κάποιο ἀσήμαντο χρηματικό ποσό, ἄρχισε νὰ τοῦ τό ζητεῖ ἀπαιτητικά καὶ βίαια καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὸν φυλακίσει, στερώντας του τὴν ἐλευθερία. Καὶ ἐδῶ θεωροῦμε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολήν· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἕναν βασιλιά, ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ ζητήσῃ λογαριασμό ἀπὸ τοὺς δούλους του. Ὅταν ἄρχισε νὰ ζητεῖ λογαριασμό, τοῦ ἔφεραν κάποιον πού τοῦ ὀφείλε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ, διέταξε ὁ κύριός του νὰ πουλήσουν αὐτόν καὶ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά καὶ ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ ὀφειλόμενα. Ἀφοῦ λοιπόν ἔπεσε κάτω ὁ δοῦλος, τὸν προσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε· Κύριε, κάνε ὑπομονή καὶ δά σοῦ τὰ πληρώσω ὅλα. Ἀφοῦ τὸν εὐσπλαγχνίστηκε ὁ κύριος ἐκείνου τοῦ δούλου, τὸν ἄφησε ἐλεύθερο καὶ τοῦ χάρισε καὶ τὸ δάνειο. Ὅταν βγῆκε ἔξω ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, συνάντησε ἕναν σύνδουλό του, ὁ ὁποῖος τοῦ ὀφείλε ἑκατὸ δηνάρια, καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαμό, τοῦ ἔλεγε· Δῶσε μου ὅσα μοῦ χρωστᾷς. Ἀφοῦ ἔπεσε λοιπόν ὁ σύνδουλός του στὰ πόδια του, τὸν παρακαλοῦσε καὶ ἔλεγε· Κάνε ὑπομονή καὶ δά σοῦ τὰ ξεπληρώσω· αὐτὸς ὅμως δὲν ἤθελε, ἀλλὰ πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακὴ μέχρις ὅτου ξεπληρώσῃ τὸ χρέος. Ὅταν οἱ σύνδουλοί του εἶδαν αὐτὰ πού συνέβησαν, λυπήθηκαν πολὺ· καὶ ἀφοῦ ἦλθαν, ἐξήγησαν στὸν κύριό τους ὅλα ὅσα εἶχαν συμβεῖ. Τότε, ἀφοῦ τὸν κάλεσε κοντά του ὁ κύριός του, τοῦ λέγει· Πονηρὲ δοῦλε, ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος σοῦ τὸ χάρισα ἐπειδὴ μὲ παρακάλεσες. Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσύ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλό σου, ὅπως σέ ἐλέησα καὶ ἐγώ; Καὶ ἀφοῦ ὀργίσθηκε ὁ κύριός του, τὸν παρέδωσε στοὺς βασανιστὲς μέχρις ὅτου ξεπληρώσῃ ὅλο τὸ χρέος. Ἔτσι θὰ πράξῃ καὶ ὁ οὐράνιος Πατέρας μου σὲ ἐσᾶς, ἐάν δὲν συγχωρήσετε καθένας τὰ παραπτώματα τοῦ ἀδελφοῦ του ἀπὸ τὴν καρδιά σας.

*(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

τί σημαίνει ἐσχάτη ἀγνωμοσύνη! Ὁ Θεὸς καὶ Κύριος τοῦ παντός μὲ εὐσπλαχνία καὶ ἄρρητη ἀγάπη συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος μὲ πετρώδη καρδιά καὶ συνείδηση πωρωμένη δὲν συγχωρεῖ τὸν συνάνθρωπό του· δὲν τὸν εὐσπλαγχνίζεται. Σὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν διαπίστωση ἐπικεντρώνεται τὸ νόημα τῆς περικοπῆς.

Νέα προοπτικὴ στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις

Ὁ ἀγώνας κάθε ἀληθινὰ πιστοῦ νὰ ζήσει σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἔχει δύο διαστάσεις· τὴν κάθετη, πού ἀφορᾷ στὴν σχέση του μὲ τὸν Θεό, καὶ τὴν ὀριζόντια, πού ἀφορᾷ στὴν σχέση του μὲ τὸν συνάνθρωπο. Ἐπομένως, ἡ πρὸς τὸν Θεό σχέση τοῦ χριστιανοῦ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν σχέση του μὲ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους. Καὶ αὐτὸ πρακτικὰ σημαίνει ὅτι ὅταν ἡ πνευματικότητά τοῦ πιστοῦ

16 Αυγούστου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ
Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298).
Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1579).
Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων.
Ἀκακίου ἀγίου, Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ († 1959).
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγ.: Ματθ. ιη΄ 23-35.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Αυγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Φίλιπ. β΄ 5-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28.

καὶ ἡ κοινωμία του μέ τόν Θεό δέν ἀντανακλᾶται στήν σωστή ἐπικοινωνία μέ τόν συνάνθρωπο καί δέν ἐνσαρκώνεται ὡς ἀγάπη, κατανόηση, συγχωρητικότητα, τότε δέν εἶναι ἀληθινή· πάσχει ἀπό ὑποκρισία καί διψυχία. Ὁ πιστός ἐξαπατᾷ ἐντέλει τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του.

Ἀπόκτηση ἐλεήμονος καρδίας

Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τήν αἴσθηση πῶς οἱ ἁμαρτίες, τά λάθη, οἱ παραλείψεις του ἔναντι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀδύνατον νά «ἐξοφληθοῦν» μέ τά δικά του μέσα ἀλλά ὅτι τοῦ χαρίζονται ἀπό τήν ἄπειρη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ νά μήν ἔχει καί αὐτός παρόμοια συμπεριφορὰ ἀπέναντι στούς ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτό σημαίνει νά ἀποκτήσει ὁ πιστός «ὁμοίθειαν Θεοῦ», ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. Ἡ δύναμη καί ἡ ἀλήθεια τῆς συγγνώμης μέ τήν ὁποία περιβάλλεις τόν συνάνθρωπο, μιᾷ ἀπευθείας στήν καρδιά του καί τότε συντελοῦνται θαύματα, μεταμορφώσεις. Γιατί δέν εἶναι ἀφέλεια, εἶναι προνόμιο νά συγχωρεῖς! Νά κάνεις, δηλαδή, ὅ,τι κάνει ὁ Θεός. Βεβαίως, τό κακό, τό λάθος, ἡ ἁμαρτία δέν παύουν νά ἔχουν τίς ἀρνητικές τους συνέπειες· ὅμως, ἡ συγγνώμη καί ἡ ἀγάπη εἶναι μεγαλύτερες ἀπό αὐτά, ὅπως μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἡ συγχώρηση πού μᾶς παρέχει διαρκῶς.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr